

दुंदुभिर्नामिति ॥ अत्रदुंदुभिर्नामिति महिषशब्देन च तत्पुत्रो मायाविनामा दानव उच्यते तद्वृत्तांतस्यैवाग्रे वक्ष्यमाणत्वात् ॥ मायावीनामतेजस्वीदुंदुभेः पूर्वजः सुत इति प्रागुक्तेस्तस्य
तत्पुत्रत्वं पितुर्माहिषाकारत्वात्तत्पुत्रस्य च तदाकारत्वमिति च बोध्यं ॥ ३ ॥ मलयं मलयगुहां ॥ ४ ॥ ५ ॥ आपुपूरे पूर्णं ॥ ६ ॥ निहत इति ॥ गतबुद्धिः प्राप्तबुद्धिः जात इति शेषः ॥
ततो मयेत्यादि ॥ ७ ॥ विनशिष्यतीत्यस्येति बुद्ध्येति शेषः ॥ तस्य वालिनः ॥ ८ ॥ तारां च प्राप्येति संबंधः ॥ वसामि अवसं ॥ ९ ॥ १० ॥ परिकालयते सचिवैः सह धावंतमनु

यदा तु दुंदुभिर्नाम दानवं महिषाकृतिं ॥ प्रतिकालयते वाली मलयं प्रति पर्वतं ॥ ३ ॥ तदा विवेश महिषो मलयस्य गुहां प्रति ॥ विवेश वा
ली तत्रापि मलयं तज्जिघांसया ॥ ४ ॥ ततो हंतत्र निक्षिप्तो गुहाद्वारि विनीतवत् ॥ न च निष्क्रमते वाली तदा संवत्सरे गते ॥ ५ ॥ ततः क्षत
जवेगेन आपुपूरे तदा विलं ॥ तदहं विस्मितो दृष्ट्वा भ्रातुः शोकविषादितः ॥ ६ ॥ अथाहं गतबुद्धिस्तु सुव्यक्तं निहतो गुरुः ॥ शिलापर्वतसं
काशा विलद्वारि मया कृता ॥ ७ ॥ अशक्नुवन्निष्क्रमितुं महिषो विनशिष्यति ॥ ततो हमागां किष्किं धां निराशस्तस्य जीविते ॥ ८ ॥ राज्यं च
सुमहत्याप्य तारां चरुमया सह ॥ मित्रैश्च सहितस्तस्य वसामि विगतज्वरः ॥ ९ ॥ आजगाम ततो वाली हत्वा तं वानरर्षभः ॥ ततो हमाददां
राज्यं गौरवाद्भयं त्रितः ॥ १० ॥ समां जिघांसुर्दुष्टात्मा वाली प्रव्यथितेन्द्रियः ॥ परिकालयते वाली धावंतं सचिवैः सह ॥ ११ ॥ ततो हं वा
लिना तेन सोनुबद्धः प्रधावितः ॥ नदीश्च विविधाः पश्यन्वनानि नगराणि च ॥ १२ ॥ आदर्शतलसंकाशा ततो वै पृथिवी मया ॥ अलात
चक्रप्रतिमादृष्टा गोष्पदवल्कता ॥ १३ ॥

धावति स्म ॥ ११ ॥ ततस्तेन वालिना सोहमनुबद्धोऽनुद्धतः प्रधावितः ॥ १२ ॥ ततो वै तदनुधावनहेतोर्मया गोष्पदव
त्परिभ्राम्यमाणेयं पृथिवी अलातचक्रप्रतिमा आदर्शतलसंकाशा च दृष्टा ॥ गोष्पदवदित्यनेन लंघनेऽप्रयास उक्तः ॥ अलातचक्रेत्यनेन स्वीयो भ्रमणवेगः ॥ आदर्शतलेत्यनेन
भूचक्रवर्तिपदार्थस्य स्पष्टमनुभव उक्तः ॥ १३ ॥